

Věc C-291/03

MyTravel plc

v.

Commissioners of Customs & Excise

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná VAT and Duties Tribunal,
Manchester)

„Šestá směrnice o DPH – Režim cestovních kanceláří – Souborné služby pro cesty –
Plnění koupená od třetích osob a vlastní plnění – Způsob výpočtu daně“

Stanovisko generálního advokáta P. Légera přednesené dne 12. května 2005 I - 8481

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 6. října 2005 I - 8505

Shrnutí rozsudku

1. Právo Společenství – Přímý účinek – Vnitrostátní poplatky neslučitelné s právem Společenství – Vrácení – Podmínky – Použití vnitrostátního práva – Meze – Respektování zásady rovnocennosti a zásady efektivy práva Společenství

2. *Předběžné otázky – Výklad – Časové účinky rozsudků o výkladu – Zpětný účinek – Omezení Soudním dvorem
(Článek 234 ES)*
3. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Zvláštní režim cestovních kanceláří – Změna výpočtu povinnosti k dani z přidané hodnoty podle metody, o které Soudní dvůr rozhodl, že je v souladu s právem Společenství – Přípustnost – Podmínky
(Směrnice Rady 77/388, článek 26)*
4. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty – Zvláštní režim cestovních kanceláří – Souborné služby pro cesty složené zčásti z vlastních plnění a zčásti z plnění koupených od třetích osob – Výpočet daně – Použití kritéria tržní hodnoty na vlastní plnění – Podmínky – Určení tržní hodnoty leteckých cest vnitrostátním soudem
(Směrnice Rady 77/388, článek 26)*

1. Při neexistenci právní úpravy Společenství ve věci žádostí o vrácení neoprávněně vybraných daní přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu stanovit podmínky, za kterých mohou být tyto žádosti podávány, přičemž tyto podmínky musejí respektovat zásady rovnocennosti a efektivity, a sice že tyto podmínky nesmějí být méně příznivé než ty, které se týkají obdobných žádostí na základě vnitrostátního práva a že v praxi neznesou výkon práv přiznaných právním řádem Společenství.
2. Pokud Soudní dvůr v rámci pravomoci, kterou mu přiznává článek 234 ES, vykládá ustanovení práva Společenství, upřesňuje smysl a dosah tohoto ustanovení, jak mělo být chápáno a používáno od okamžiku, kdy vstoupilo v platnost. Takto vydaný rozsudek na základě žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vytváří účinky ve vztahu k právním vztahům vzniklým před tím, než byl vydán. Z toho zejména plyne, že takto vyložené pravidlo práva Společenství musí být použito správním orgánem v rámci jeho pravomoci i na právní vztahy vzniklé a vytvořené před vyhlášením rozsudku Soudního dvora rozhodujícího o předběžné otázce. Je tomu jinak pouze tehdy, pokud ve svém rozsudku

(viz bod 17)

Soudní dvůr výjimečně časově omezí dosah tohoto výkladu.

(viz body 16–17)

3. Cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů, kteří podali pro daňové období přiznání k dani z přidané hodnoty, přičemž použili metodu stanovenou vnitrostátní právní úpravou, která do vnitrostátního práva provádí šestou směrnici 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu, mají právo, za podmínek stanovených svým vnitrostátním právem, které musejí respektovat zásady rovnocennosti a efektivit, změnit výpočet své povinnosti k dani z přidané hodnoty podle metody, o které Soudní dvůr rozhodl, že je v souladu s právem Společenství.

(viz bod 18, výrok 1)

v zásadě oddělit část souborné služby odpovídající jejich vlastním plněním na základě jejich tržní hodnoty, jestliže tato hodnota může být určena. V tomto případě může osoba povinná k dani použít kritérium skutečných nákladů, jen jestliže prokáže, že toto kritérium věrně vyjadřuje skutečnou strukturu souborné služby. Použití kritéria tržní hodnoty není vázáno na podmínku, aby toto použití bylo jednodušší než použití metody založené na skutečných nákladech, ani na podmínku, aby vedlo ke stejné povinnosti k DPH nebo k povinnosti podobné té, která by byla získána při použití metody založené na skutečných nákladech. Tudíž:

- cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů nemohou používat metodu založenou na tržní hodnotě podle volného uvážení a

4. Článek 26 šesté směrnice 77/388 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu musí být vykládán tak, že cestovní kancelář nebo organizátor turistických zájezdů, kteří za jednotnou cenu poskytují cestujícímu plnění koupená od třetích osob a vlastní plnění, musí

- metoda tržní hodnoty se použije na vlastní plnění, jejichž tržní hodnota může být určena, přestože v rámci téhož daňového období hodnota určitých vlastních plnění v rámci

souborných služeb nemůže být určena, jelikož osoba povinná k dani neprodává obdobná plnění mimo rámec souborné služby.

Přísluší předkládajícímu soudu určit s ohledem na okolnosti sporu v původním řízení tržní hodnotu leteckých cest poskytnutých ve věci

v původním řízení v rámci pobytů za jednotnou cenu. Tento soud může určit uvedenou tržní hodnotu z průměrných hodnot. V tomto kontextu může trh založený na místech prodaných jiným organizátorům turistických zájezdů představovat nejhodnější trh.

(viz body 41, 45, výrok 2–3)